

Đziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 19 kwietnia 1883.

43.

Dokument koncesyi z dnia 11 marca 1883,

na kolejie miejscowe z Minkowic do Swolenowsi, z Sadska do Nimburga i od stacyi w Litowlu
do miasta Litowla.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górzno i Dolno Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Ma-
grabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. Spółka austriacko-węgierska kolei państwa podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu projektowanych przez nią kolejów miejscowych z Minkowic do Swolenowsi, z Sadska do Nimburga i od stacyi w Litowlu do miasta Litowla, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonej Spółce koncesyę niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleję żelazną z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. Spółce austriacko-węgierskiej kolejni państwa prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolej, które wybudowane być mają jako miejscowe ze szlakiem normalnym:

- a) z Minkowic do Swolenowsi z uściem do kolei miejscowości kralupsko-welsko-warskiej;
- b) z Sadska do Nimburga, będącej przedłużeniem kolei miejscowości porziczańsko-sadskiej;
- c) od stacyi w Litowlu do miasta Litowla.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

1. uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
2. uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisyi akcji i obligacji z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacji z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
3. uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesji i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
4. uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Uprzyw. Spółka austriacko-węgierska kolei państwa obowiązana jest rozpoczęć budowę kolej koncesjonowanych natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na budowę, ukończyć ją najpóźniej do dnia 31 grudnia 1883, gotowe kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Administracji państwa odpowiednią kaucję w gotówce albo w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucja ta uznana być może za przepadła.

§. 4.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych, a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na północnej linii uprzyw. austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajobrazu obu połów monarchii, do strzelców krajobrazu tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku

do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcji dla oddziałów kolej polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolej koncesjonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzglad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i Obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

We względzie koncesjonowanej kolej miejskiej z Minkowic do Swolenowsi cięży nadto na Spółce obowiązek, że w razie uruchomienia wojska lub wojny winna wstrzymać ruch o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne z przyczyny ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach, któreby kolej przecinała.

§. 5.

Do kolej miejscowych, niniejszem koncesjonowanych, stosują się zresztą odpowiednio postanowienia, zawarte w §§. 4 do 11 dokumentu koncesyjnego z dnia 21 sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 107), jednakowoż niezawiśle od służącego Rządowi na mocy §. 6 umowy protokolarnej z dnia 10 a względnie 12 listopada 1882 prawa, iż w razie odkupienia linij węgierskich, kiedykolwiekby to po dniu 1 stycznia 1895 nastąpiło, może odkupić również przed terminem odkupienia, w koncesji ustanowionym, wszystkie austriackie linie Spółki a więc także kolejie niniejszem koncesjonowane, za opłatą renty rocznej na podstawie czystych dochodów wymierzonej.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesji niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesją i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ścisłe i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszym głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia jedenastego miesiąca marca, w roku zbawienia tysiąc osiemset osmdziesiątym trzecim, Naszego panowania trzydziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

II.

Dokument koncesyjny z dnia 14 marca 1883,
na kolej żelazną parową z Lipy czeskiej do Mimonii.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
 z Bożej Łaski Cesarz Austryacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Księże Krakowski, Księże Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górnego i Dolnego Śląska; Wielki Księże Siedmiogrodzki; Małgrabi Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austriacka kolei miejscowościowej w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu projektowanej kolei miejscowościowej od stacyi w Lipie czeskiej na uprzew. kolei północnej czeskiej do Mimonii, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonej Spółce koncesyą niniejszą, na zasadzie ustawy o koncesyach na koleję żelazną z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austriackiej kolei miejscowościowej prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolej żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowościowa ze szlakiem normalnym od stacyi w Lipie czeskiej na uprzew. kolei północnej czeskiej przez Starą Lipę i Zakupy do Mimonii z odnogą z Zakup do fabryki cukru w Nowych Zakupach.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacji z prawem pierwzeństwa, tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §sie 1 wzmiankowanej natychmiast, ukończyć ją w przeciagu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rekojmie dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka odpowiednią kaucję w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania tej kolejki koncesjonowanej, jakoteż projektowanej kolejki dowozowej do fabryki cukru w Nowych Zakupach, nadaje się austriackiej Spółce kolejki miejscowości prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolejek ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolejki koncesjonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyjach na kolejki żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolejki z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane będą mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolejek żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyzości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Spółka obowiązana jest w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolejce koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne z przyczyny ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach publicznych, któreby kolejka przecinała.

§. 7.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia na czas okresu koncesyjnego ruchu kolejki koncesjonowanej na rachunek koncesjonariusza z prawem ustanawiania taryf, w którym to razie koncesjonariusz obowiązany jest zwrócić Rządowi koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione a które według okoliczności będą ryczałtowo oznaczone.

§. 8.

Transporty wojskowe przewożone będą muszą po cenach taryfowych zniżonych a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzysz. kolej północnej czeskiej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stósowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko, gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także, gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez Spółki kolej austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoimi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcji dla oddziałów kolej polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozieniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem wygadzania sobie nawzajem swoją służbę w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwe dopełnienie ich na tej kolej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 9.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładowaniu nowych kolej w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesjach na kolej żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesji przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §sie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesjach na kolej żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 10.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolej koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym wypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed upływem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracyja państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, równającą się powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, a to z dołu, w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolej wypadałyby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Suma kapitału zakładowego rzeczywistego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakieś nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolej i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wyniątą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolej, niniejszem koncesjonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 11.

Gdy koncesja utraci moc swoje i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolej koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 10).

Tak wtedy, gdy koncesja moc swoje straci, jak i w razie odkupienia kolej (§. 10), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabycie, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 12.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesji lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesję jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesji niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesją i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartymi, ścisłe i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszym głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia czternastego miesiąca marca, w roku zbawienia tysiąc osiemset osmdziesiątym trzecim, Naszego panowania trzydziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

45.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1883,

o ponownym dodatku ze skarbu państwa na uregulowanie części Adygi od Gmund aż do Masetto.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Na pokrycie kosztów rozszerzenia budowli regulacyjnych w części Adygi od Gmund aż do Masetto, rozporządzonego ustawą z dnia dzisiejszego, w sumie 600.000 zł. preliminowanych, wypłaci skarb państwa nieprzekraczalną sumę 200.000 zł.

Dodatek ten ma być do funduszu regulacyjnego wniesiony w ciągu pozostałoego jeszcze czasu budowy i użyty stósownie do przepisów §. 4 ustawy z dnia 23 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) o regulacji Adygi.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu a nabywa ona mocy jednocześnie z wzmiankowaną ustawą krajową (§. 1).

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

46.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 10 kwietnia 1883,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 25) o czasowem uprzywilejowaniu przedmiotów, nadesłanych na wystawę międzynarodową przyrządów elektrycznych, która odbędzie się w Wiedniu w r. 1883.

Na zasadzie ustawy z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 25), wydaje w porozumieniu z królewskim Ministrem rolnictwa, przemysłu i handlu następujący przepis wykonawczy:

1. Prośbę o uzyskanie listu opiekuńczego podać trzeba do departamentu przywilejów w c. k. ministerstwie handlu najpóźniej do chwili przed samem otwarciem wystawy lub przed umieszczeniem przedmiotu później na wystawie i dołączyć do niej należy dokładny opis przedmiotu, który ma być przez wystawę podpisany, jakoteż, o ile to jest potrzebne do zrozumienia rzeczy, odpowiednie plany i rysunki, w dwóch egzemplarzach, całkiem jednobarzących, w osobnych kopertach.

Gdy prośbę podaje pełnomocnik, winien nadto dołączyć do niej swoje pełnomocnictwo.

2. Zanim prośba będzie wzięta do urzędowego załatwienia, zbadanie należy w obecności podającego, czy są dołączone do niej przepisane ustawą załączki a to w osobnych kopertach, na których nazwa przedmiotu i nazwisko ubiegającego się ma być napisane a jeżeli prośbę podaje pełnomocnik, czy dołączył swoje pełnomocnictwo.

Jeżeli w tym względzie czego niedostaje, natenczas, nie biorąc prośby do urzędowego załatwienia, trzeba poprostu zwrócić ją podającemu do uzupełnienia, z oznajmieniem powodu.

Na prośbach zaś, które znalezione będą w porządku pod powyższemi względami i które przeto mają być wzięte do załatwienia, zapisać trzeba na stronie zewnętrznej dzień i godzinę podania.

Czy przedmiot kwalifikuje się pod względem technicznym do uprzywilejowania, ocenia się podług przepisów §§. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 15 sierpnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 184).

Trzeba więc zbadać pod tym względem przedmiot, dla którego o list opiekuńczy proszono, nie podejmując jednak bynajmniej żadnego zgoła dochodzenia, celem przeświadczenie się o nowości lub pożyteczności owego przedmiotu.

Badając przedmiot, trzeba obejrzeć oba egzemplarze opisu, bez względu czy proszono czy nie o zachowanie tajemnicy, poczem, jeżeli podano je opiekętowane, naprzód zapieczętować je należy pieczęcią urzędową.

Przy tem przeglądaniu przekonać się należy także, czy oba egzemplarze wzmiankowanych dokumentów są całkiem zgodne, jak tego wymaga ustanowiona, gdyby zaś dostrzeżono, iż się od siebie różnią, wezwąć trzeba ubiegających się, aby temu zaradzili a to niezwłocznie, bądź co bądź zaś przed wygotowaniem listu opiekuńczego.

Aby przerzeczone badanie było całkiem skuteczne, zachowywać trzeba ten sam sposób postępowania, co przy zwyczajnych prośbach o przywileje.

Dla przedmiotów, które droga powyższego badania według przerzeczonych przepisów ustawy o przywilejach nie będą uznane za kwalifikujące się do opieki przywilejnej, nie może też być dany list opiekunczy a przeto prośby, które się ich tyczą, załatwiać trzeba odmownie.

Podobnież i to bez dalszego badania rzeczowej sposobności przedmiotów o które chodzi, odrzucić należy po prostu prośby o wydanie listów opiekunczych, gdyby podane zostały dopiero po otwarciu wystawy lub w razie późniejszego umieszczenia owego przedmiotu na wystawie, dopiero po tem późniejszem one goż umieszczeniu.

3. Listy opiekuncke wydawać będzie departament przywilejów w c. k. ministerstwie handlu z współdziałaniem i kontrasygnowaniem urzędnika, którego węgierski Minister rolnictwa, przemysłu i handlu do tego przeznaczy a list taki zapewnia posiadaczowi od wyrażonego w nim dnia umieszczenia owego przedmiotu w lokalu wystawy, aż do dnia 31 grudnia 1883 włącznie, te same prawa, któreby nadawał mu przywilej prawidłowo nabyty.

Przy tem zostawia się mu prawo ubiegania się u władzy właściwej o opiekę przywilejną dla tegoż przedmiotu w myśl przepisów ustawy o przywilejach, przed upływem powyższego terminu opieki.

4. We wzgledzie nadawania listów opiekunczych, postępować się będzie zawsze w ścisłym porozumieniu z urzędnikiem wyznaczonym do tego przez kr. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu.

Listy opiekuncke będą wygotowywane według dołączonego wzoru a przeto każdy list opiekunczy podawać ma nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy, według okoliczności także pełnomocnika, jeżeli tenże użył go do podania prośby, krótki opis przedmiotu, nakoniec dzień od którego się opieka poczyna i dzień, w którym termin opieki upływa dla wszystkich przedmiotów.

Gdyby posiadacze takich listów opiekunczych, dopóki jeszcze są ważne, podali do departamentu przywilejów w c. k. ministerstwie handlu prośbę o zwykłą opiekę przywilejną, prośba taka nie będzie przyjęta a podający odesłani będą do władz i urzędów, które według ustawy o przywilejach są upoważnione do ich odbierania.

Podobnież tam odesłane będą wszelkie podania, do rzeczonego departamentu przywilejów wniesione, w których posiadacze takich listów opiekunczych zaskarżaliby trzecie osoby o naruszenie nabytego przez nich prawa obrony, które to skargi o takie naruszenie prawa rozstrzygać będą władze właściwe, w ustawie o przywilejach do tego przeznaczone.

W przypadkach takich, władze te, celem sprawdzenia stanu rzeczy, zgłoszą się do departamentu przywilejów o udzielenie im jednego egzemplarza opisów, na podstawie których listy opiekuncke wydano, a ten będzie im zawsze bez trudności przesyłany z nadmienieniem, czy zachowania tajemnicy żądano lub nie, pod warunkiem zwrotu i z jednocoszem odpowiedniem zanotowaniem w rejestrze.

5. Rekursa lub zażalenia przeciw odmówieniu listu opiekunczego nie są dopuszczalne.

Gdyby zaś występowało przeciw mocy prawnej wydanych listów opiekunczych, w tym względzie orzekać będą władze, które obowiązująca ustanowiona o przywilejach do tego przeznacza.

6. Gdyby więc zażalenia takie podane zostały do departamentu przywilejów, tenże ich nie przyjmie, lecz odesle podających do władz właściwych.

We względzie wydawania władzom, do orzekania w tej mierze powołanym, opisów, na zasadzie których udzielono listy opiekuńcze, obecnie zaskarżone, trzymać się należy powyższego przepisu, tyczącego się sporów o naruszenie prawa.

7. Wydane listy opiekuńcze ogłasiane będą w dzienniku urzędowym austriackim i węgierskim.

Przeglądanie rejestru wydanych listów opiekuńczych jest każdemu dozwolone; należące jednak do nich opisy, plany, modele itp. zachowywane będą w tajemnicy, jeżeli tego w prośbie żądano.

8. Gdyby pomimo rozporządzeń powyższych napotkano na jakie wątpliwości w stosowaniu ustawy, przedstawić je należy do decyzji Ministrowi handlu.

Pino r. w.

Wzór listu opiekuńczego.

L. regestru . . .

Wystawa międzynarodowa przyrządów elektrycznych w r. 1883.

List opiekuńczy.

Podpisani potwierdzają niniejszym, że pan (pani) N. N. z
(pełnomocnik) na podstawie i stósownie do warunków ustawy
z dnia 28 lutego 1883 i XXVII artykułu ustawy węgierskiej z r. 1882, jakoteż
XIII artykułu ustawy z r. 1883 i przepisu wykonawczego do tej ustawy, uzyskał
dla przedmiotu poniżej opisanego, znajdującego się na wystawie międzynarodowej
przyrządów elektrycznych 1883 w Wiedniu, t. j.

opiekę przywilejną na czas od
jako dnia umieszczenia
aż do dnia włącznie.

Wiedeń, dnia

Za król. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu.

Z departamentu przywilejów w c. k.
ministerstwie handlu.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1883 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, russkim, słoweńskim, iliryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1883 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1882 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechę nabyc wszystkie, wynosi 38 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.	Rocznik 1871 za 2 zł. — c.
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 20 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 30 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 30 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " — "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 50 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " — "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1868 " 2 " — "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1869 " 3 " — "	" 1882 " 3 " 50 "
" 1870 " 1 " 40 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1882 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

N.B. Posłyki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytosć handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

